

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205592
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818205592.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu S., proti žalovanému J., o zaplatenie 839,03 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 31. januára 2019, č.k. 15Csp/112/2018-51, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou dňa 29.11.2018 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 839,03 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 02.02.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. V konaní súd nemal za sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 13.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa zmluvy sa žalovaný zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť v dohodnutých splátkach po 29,27 eur a celkom mal zaplatiť sumu 1.756,20 eur. Za nesporné mal súd tiež preukázané to, že žalovaný uhradil sumu 387,01 eur, a ďalej to, že právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 27.11.2015 vyzval žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok vo výške 90,74 eur, s ktorými bol v omeškaní k uvedenému dátumu, a upozorňoval žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru, ak nedôjde k zaplateniu splátky splatnej 9/2015 do 05.01.2016. Žalobca ku dňu 19.01.2016, pretože žalovaný neuhradil ani po výzvy žiadne splátky, úver zosplatnil. Uvedené oznamoval žalovanému oznámením zo dňa 27.01.2016, pričom odkazoval na predžalobnú upomienku. Súd uzavrel, že uvedené skutkové tvrdenia žalobcu neboli sporné, preto vychádzal zo záveru, že ku dňu 19.01.2016 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky, pretože žalovaný nezaplatil omeškanú splátku za september 2015 do dňa 05.01.2016. Súd dospel k záveru, že žalované právo je premlčané podľa § 103 OZ, nakoľko v dôsledku zosplatnenia pôžičky pre nezaplatenie splátky splatnej v septembri 2015 začala plynúť premlčacia doba počnúc mesiacom september 2015, pretože v tomto mesiaci sa stala splatná splátka, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti pôžičky; trojročná premlčacia doba uplynula dňa 21.09.2018, t.j. tri roky po splatnosti splátky za september 2015, ktorá bola splatná dňa 21.09.2015, pričom žalobca podal žalobu dňa 29.11.2018, teda po uplynutí premlčacej doby. Súd upozornil, že uvedená konštrukcia platí aj pri úvahe o zosplatnení pre splátku splatnú v októbri 2015. Súd preto na základe dôvodne uplatnenej námietky premlčania žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa §§ 262 ods. 1, 255 ods. 1 CSP.

2. V zákonnej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v celom rozsahu. Úvodom poukázal na § 103 OZ. Tvrdil, že ak by súd správne právne posúdil premlčanie pohľadávky, použil by ustanovenie § 103 prvá veta OZ na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatnenia celého úveru, t.j. premlčaniu podľa tohto ustanovenia by vzhľadom na začatie sporu dňa 29.11.2018 mohli podliehať splátky splatné od dňa 20.09.2015 do dňa 20.11.2015, ktoré však žalovaný zaplatil pred podaním žaloby. Premlčanie zosplatneného celého úveru (pozostávajúceho zo splátok splatných od dňa 20.12.2015 a nasl.) by posúdil podľa § 103 druhá veta OZ. Listom zo dňa 27.01.2016 bol zosplatnený celý úver ku dňu 19.01.2016 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.12.2015, žaloba bola na súde podaná dňa 29.11.2018, a teda časť zosplatneného úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od dňa 20.12.2015 premlčaná nie je, keďže nárok bol uplatnený v rámci premlčacej doby, ktorá pre predčasne zosplatnenú časť úveru začala plynúť podľa § 103 druhá veta OZ odo dňa 21.01.2015. Ust. § 53 ods. 9 OZ neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby. Z § 53 ods. 9 OZ vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 OZ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie KS Trenčín č.k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci označil za neprípustné. Poukázal tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/44/2018 zo dňa 30.04.2018, NS ČR sp. zn. 21 Cdo/456/2006 a sp. zn. 21 Cdo/426/2005. Dôvodil, že správnym posúdením veci by súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu, a preto žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu a prizná mu náhradu trov konania.

3. K podanému odvolaniu sa písomne žalovaný vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že keďže sa dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.09.2015, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 20.09.2015 a uplynula 20.09.2018, z uvedeného dôvodu konajúci súd správne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania a žalobný návrh zamietol v celom rozsahu. V ďalšom poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Na základe uvedeného žiadal odvolací súd o potvrdenie napadnutého rozsudku a priznanie náhrady trov konania.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal odvolací súd za preukázané, že dňa 13.03.2015 žalovaný ako dlžník s právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou A..) ako veriteľom uzatvorili zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 1.000 eur, s celkovou čiastkou v sume 1.756,20 eur, splátkou 29,27 eur, počtom splátok 60, nákladmi spotrebiteľa 756,20 eur, dohodnutou úrokovou sadzbou 27,90 % ročne, RPMN 27,90 % a priemernou RPMN 34,42 %. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej za september 2015. Z uvedených dôvodov právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 27.11.2015 k zaplateniu omeškaných splátok, a to najmä k zaplateniu splátky splatnej v mesiaci 09/2015 do 05.01.2016, inak veriteľ bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaný dlžnú splátku splatnú 09/2015 do 05.01.2016 nezaplatil. Právny predchodca žalobcu oznámil, že ku dňu 19.01.2016 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca podal žalobu na súd dňa 29.11.2018.

6. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

7. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Za správny považuje odvolací súd právny názor súdu prvej inštancie, že predmetná Zmluva o poskytnutí pôžičky je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Takéto posúdenie vzťahu medzi stranami sporu nebolo v konečnom dôsledku sporné, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, ak na vzťah medzi stranami sporu aplikoval právne normy spotrebiteľského práva.

12. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, že dlh žalovaného na úvere je premlčaný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlh žalovaného sa stal splatným po tom, čo právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo a zosplatnil celý úver v dôsledku neuhrádzania splátok riadne a včas, a ku dňu 19.01.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac 09/2015 (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), ktorá bola splatná dňa 20.09.2015, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 21.09.2015 a uplynula dňa 21.09.2018. Svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovaného z úveru si žalobca uplatnil na súde až dňa 29.11.2018, teda po márnom uplynutí premlčacej doby. Na základe uvedeného bol správny záver súdu prvej inštancie o premlčaní uplatneného nároku žalobcu.

13. Pokiaľ odvolateľ poukázal na právne závery z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12. apríla 2017 o (ne)premlčaní časti, resp. celého žalobcom uplatneného nároku, vyslovený právny záver vo vyššie uvedenom rozhodnutí sa týka situácie, že vykonaným dokazovaním nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu celého dlhu, kedy odvolací súd konštatoval, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. V danej veci sa jedná o situáciu odlišnú, nakoľko z výsledkov vykonaného dokazovania v prejednávanej veci nepochybne vyplynulo, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (možnosť vyhlásenia ktorej bola dojednaná medzi zmluvnými stranami v zmluve o spotrebiteľskom úvere), došlo výslovne v dôsledku omeškania dlžníka so splátkou splatnou v mesiaci september 2015, t.j. 20.09.2015, ktorú mal podľa listu žalobcu (veriteľa) uhradiť do 05.01.2016, v ktorom bol zároveň vyzvaný na úhradu ďalšieho dlhu (celkom 90,74 eur) a upozornený na možnosť zosplatnenia úveru.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny, a to i v časti nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie (ako závislom výroku).

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v

rozsahu 100 % voči žalobcovi, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).